

MISJONS-RØSTEN

Lessalg 25 øre.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 14—15.

1. aug. 1942.

14. årgang.

Ut i pinsestrømmene.

Det kom to gamle koner ut fra «Filadelfia» i Oslo. Den ene som nyss var kommet ut i friheten ytret til den annen, som øyensynlig var en søkende sjel: «Og så er det disse velsignede pinsestrømmene da!» — Pinsestrømmene ja, det er nettopp de som vi trenger. Som det sto i en strofe i en av br. Skibsteds sanger: «Dypt i nådens pinsestrømme.» (Det er nå forandret litt og går slik: «dypt i nådeflodens strømme» o. s. v.) «kilden ifra Golgata. Hvor ei synden meg fordømmer, Hvilere jeg så trygg og glad.»

Tilbake til pinsestrømmene, eller fram til dem. De strømmer hvori vi fødtes inn gjennom åndens fattigdom og den Hellige And's makt. Kan vi ikke huske hvordan Gud møtte våre hungrige, forpinte hjerter og fylte dem med de glade, friske pinsestrømmer. Det var et bøyet og ringe folk, et folk som tok sin tilflukt til Herrens navn som Herren møtte med sin fylde. Et folk i støv og aske, tømt og uttømt for alt sitt eget. Et folk der søkte helligelse som sitt liv, rensning i blodet — de stillet fram sine tomme kar — og Herren fylte i. Halleluja!

Hvilken glede, styrke og lykke — siden
ilden falt!

Hvem kan lodde nådens dybder og fortelle
alt?

Daglig stiger frelsens strømme, — himlens
klare flod,

snart vi ser vår brudgom som Guds dør
opplot!

Hvem kan måle begeistringen, kraften, takksigelsen og jubelen, da ilden falt? — Ja, det var glade dager. Det hadde kostet noe å oppnå det, men så smakte det også, Halleluja! Vi husker hvordan en etter en kom med glederstrålende ansikt og fortalte: «Tenk, nå har Herren

møtt meg også og døpt meg i den Hellige And! Guds And kom og tok min tunge i besiddelse og for første gang i mitt liv fikk jeg prise Gud i nye tunger. O, ja det er herlig!» o. s. v. Og det behovet de nesten ikke fortelle for man kunne se det på dem som på Moses da han steg ned av berget. Deres åsyn skinte av Herrens herlighet. Sangen lød friskt og kraftig:

MIN LENGSEL

O min Gud jeg beder dig:
gjør mig til en sjelevinner.
Ta mig helt og stell med mig,
fjern bort alt som er til hinder.
Sønderriv du hvert et bånd,
rens mig — fyll mig med din ånd.

Å jeg beder, — hør du mig
gi mig nød for syndres frelse.
Hjelp mig føre dem til dig
som kan gi dem liv og helse.
Du som ga din sønn så kjær
for å frelse en og hver.

Kjære Gud min lengsel er
å få være litt til nytte.
Hjelp mig lyse for dig her
på det stedet du mig satte.
Ja, jeg ønsker lyse så,
at en sjel dig finne må.

Gi mig mere av den tro
som du sa kan flytte bjerge,
la mig uti løftet bo,
alltid stole på dig Herre.
A, jeg ønsker bli av dem
som til dig sig helt gir hen.

Sandefjord den 21—6—42.

A. B.

«Å ære være Jesus! Hallelujaropet går!
Hjelp mig synge Jesu ære viden om;
for mot himlens klare solskinn jeg hvert
vindu åpent slår.

Tenk at jeg på hallelujasiden kom!»

Og så løy man ikke når man sang, men sang av full hals og — fullt hjerte. Hjertet var fylt av fryd over at Herren hadde møtt et stakkels fattig menneskehjerte.

Men det gjelder å *bevares* i nåden og — i ilden. Den som er født inn i ilden, han vil ikke trives i røken. Vi må stadig ha nye påfyllinger ellers vil den velsignelse vi har fått ebbe ut. Og det er just her at faren ligger. Mange har begynt i ånden, men har fullent i kjødet. Mange kristne og menigheter har stivnet i former, seremonier og den ytre organisasjon, mens den indre gehalt har ebbet ut. Ånden kan utslukkes og kveles i formenes trange bærerom, i orthodoxiens og dogmernes isregioner og i formvesenets og partipolitikkens kjelderreligion. De friske strømmer forsvant, men man erstattet det med vakker sang og musikk, et stemningsfullt program, velformede predikener og et fint ritual. Det ble liten lovsang, men desto mere klage-låt, liten ild på bønnemøtet, men desto mere på kjøkkenet. Bønnemøtene ombyttes med overflod av kaffe-fester hvor det duftet festlig av kaffe og julekake. Det hellige alvor ble ombyttet med høylydt snakk og latter. Åndsfattigdommen ble skjult med en hel masse åndløs snakk. Man manglet Åndens kraft, men så forsøkte man å få stemningen opp med kunstige midler. Den ild der vekker oppmerksomhet og dro folket til møtene ble borte og så fikk man ta sin tilflukt til surrogatene for å trekke folk og få fylt den tomme menighets kasse.

Må Herren bevare oss i strømmen. Vi priser Gud for den rene lære, for undervisningen, for den orden og de retningslinjer vi har, men det viktigste er at Herren får komme til

med sin And og får smøre maskineriet, ellers vil det snart bli friksjon og knirke og grine overalt. Pinsestrømmene bringer Andens frihet med seg. «Hvor Herrens And er, der er frihet.» Frihet, — ikke for kjødet, men for ånden. Frihet i Anden, frihet til å bevege seg fritt i Gudsvesenet, frihet til å lovprise, frihet til å tilbe, frihet til å juble, frihet til å vitne, til å tale i tunger, til å profetere og til å synge i ånden. Frihet fra all stivhet og kirkelig ritualisme. Men er vi ikke litt for tilbøyelige til å bremse? — Så sakte, så sakte! Måtehold. — Og selvfølgelig er det grøfter på begge sider av vegen. Det bør ikke være frihet for kjødet, for uåndelig personer til å la sine sjeliske følelser få luft i tide og utide. Andens frihet bør ikke bli åndelig lystighet og religiøs konsert for «Gamle Adam». Jeg tror knapt at Gud æres noe videre ved vilde, skingrende hyl eller trampen i golvet eller lignende voldsomme prestasjoner, men visst heller ikke ved kirkegårdsstillhet og gravferd. Yndig er Andens sakte susen, men ikke «død i gryten». Det går nok an å prise Gud i stillhet på Sion, men også med tunger og høylydt lovprisning. Hovedsaken er at Andens salvelse er i det, at det er turtelduens stemme som høres i landet. La oss endelig ikke slå barnet ut med vaskewannet, ei heller gullet med slagget. Mange sier ironisk: Er også Saul blant profetene, men husk at det er en hake ved alt og det fins brodne kar i alle land. Det er bedre en gryte koker over som at den aldri koker, bedre litt bråk enn død rettroenhet, bedre en levende hund som en død løve. Om Billy Bray, fortaltes det at han ikke talte «dorskhets», som han uttrykte det, hverken hos en levende kristen eller hos en forsamling. Han syntes bedre om syngende, ropende og av glede hoppende mennesker enn

«En lydløs andakt, som ei hånden rører,
En kjærlighets himmel, hvor ei lyd man
hører.»

Det er godt å lede bevegelsen inn i det rette spor, blott vi ikke tar ledelsen fra Anden. Vi må forsøke å lede kraften inn i et dypere leie, så den ikke løper bare ut i rystelser, i skrik og skråll, bare vi ikke hindrer selve Anden, men fører de søkende sjeler til nådens friske kildevell.

La Anden få slippe til i menighets-

livet. Hvor friskt, naturlig og guddommelig alt blir når Andens atmosfære merkes i forsamlingen. Det er min faste tro at pinsestrømmen åpner både hjertet og pengepungen, og får folket til å gi, først som apostelen sier, seg selv, til Gud og til oss, og siden ga de etter evne. Ja, over evne. Hva var det som var årsaken til denne storartede offervillighet? Jo det var *kjærlighetslivets overflod*. (2. Kor. 8, 1 fl.) Det er godt å minnet folket om å gi, men det er kjærlighetens overflod som åpner deres hjerter og pungen, og hvordan denne kommer det leser vi i Rom. 5. Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved den Hellige And som er oss gitt. Det blir da ikke bare pliktreligion og pliktarbeid, men indre drivkraft. Selvfølgelig har vi som troende vårt ansvar og våre plikter som vi stadig bør minnes om, og er langt fra ikke enig med dem som kaster alt ansvar og plikt overbord med dette: «Det er treldom å arbeide, Gud skal gjøre alt!» Nei, saken er ansvarsløshet og åndelig løshet. Det er bare det at det går ikke med tukstens pigstav alene, det blir bare plikttjeneste og det går som regel ikke lenge. Det knirker og griner, det blir «Marthatjeneste» uten at man samtidig inntar «Mariastillingen» og har Mariasinnet. Men når *pinsekraften* får drive lokomotivet, går pliktens tog lett henover bibelens spor. Da løper vi hans budords vege med glede og ikke av tvang. Enhver gi som han setter seg fore i hjertet, ikke med sorg eller av tvang, for Gud elsker en glad giver. Tjen Herren med glede sier Ordet.

Pinsestrømmene gjør også frelsen umiddelbar, frisk og naturlig, som salvet med frisk olje. Anden herliggjør Kristus for oss. Ikke bare læresetningene om ham, men *ham selv*. Hvilken forskjell på slike som har satt seg fast i teorien og de som fryder seg i virkeligheten. De første er som de der gleder seg over brødkortet, men de andre tar til seg fra det dekkede bord av de fete og marvfulle retter som står der. Det er slik forskjell på teori og praksis som på natt og dag. Teorikerne som ikke har opplevelsen er de strengeste tuktemestre vi har, i nidkjærhet for sannheten gjør de som Peter der hugg øret av Malkus istedetfor å eie Mesterens saktmodige ånd. Noen disputerer læresetningene, men an-

(Forts. side 74.)

Som en liflig sang.

Profeten Esekiel var en Andens mann med budskap fra Gud; men det gikk med ham som det så ofte går med så mange andre Guds menn, de prediker, men folket gjør ikke etter deres ord.

Gud sier til Esekiel. «Og du, menneskesønn! Ditt folks barn taler sammen om deg ved veggene og i husenes dører, den ene med den andre, hver med sin broder, og sier: Kom dog og hør, hva det er for et ord, som utgår fra Herren!»

Så kommer de til deg, som et helt folk kommer, og de setter seg for ditt åsyn som mitt folk og hører dine ord, men de gjør ikke etter dem; ti hva der er etter deres smak, gjør de, etter vinning går deres hjerte.

Og se, du er for dem som en liflig sang, som en der har deilig røst og spiller vakkert, og de hører dine ord, men gjør ikke etter dem.

Men når det kommer — se, det kommer! — da skal de kjenne, at en profet har vært midt iblant dem!»

De hører Guds ord, og så gjør folket idag. De hører på dem som taler. Har de et godt og dyrebart budskap fra Gud da hører de på det; men de gjør ikke deretter. «Det var et herligt møte», det var en kraftig prediken, det var godt framlagt idag, ja sannelig talte han kraftig idag, ja sådan skulle det være. Det var storartet å høre om Kristi kors og å følge Jesus etter.»

Ja, sådan prater de. Og de hører og hører, og møtene er så herlige og møtene går de på, og så prater de og prater: «Ja det var et herlig møte, ja det var et alvorlig møte. Han talte inngående iaften.» — Og dermed blir det. De hører og hører; men gjør ikke deretter. —

På samme måte: De leser bøker om helgener. Drømmende sitter de og leser om den og om den; men det er bare skønne skikkelser, som går forbi dem i fantasiens verden. De gjør ikke som de gjorde, de lever ikke som de levte.

Deres liv blir et liv i religiøst tattel og prat; men hine tok det daglige liv alvorlig i gudfryktig forsakelse av verden. —

De leser Tomas à Kempis, plukker ut et ord her og et ord der, taler om det, leser det for andre, det

er så vak
så gjør d
re skjønne
er de san
hellige m
prater.
er det ne
og religiø
blir til
fra dem.
tid til i
mende å
og tattle
og ingen
lett forn
fengelige

De syn
det være
annen.
sker de d
er med
blir prøv
andres.

Guds
gjørere,
hvormed
22.

G
Er du re
Ja, med
Kan med
når han
;: Er

Er din
Du o sje
Redd dig

Vil han
Han kor
Redd dig
Gjør dig
;: Fra

kjære s
Just fo

Kom til

Jeg vet
og ønsk
Gjør dig
følg i fr
;: Tenk

Du der
Kom ih
Kom og

er så vakkert, og så skjønt; men selv så gjør de ikke deretter. Det er bare skjønn musikk; men deres hjerter er de samme; de lever ikke som hin hellige munk; men bare prater og prater. Snart er det ene og snart er det noe annet. Religiøse følelser og religiøse stemninger, som aldri blir til virkelighet. Og så går tiden fra dem. I stedet for å be, så har de tid til i timevis, for noen vedkommende å springe omkring i husene og tatte og prate. Ingenting er de og ingenting blir de, uten det å bli lett fornermet, lett såret i sitt forfengelige hjerte.

De synes om skjøne «musikkord», det være nå i den toneart eller i en annen. Bare det klinger, ja så smaker de og smatter; men det blir bare med det. Deres hjerter, når de blir prøvet, så er sådanne verre enn andres. De bedrar seg selv.

Guds ord sier: Men vær Ordets gjørere, og ikke bare dets hørere, hvormed I dårer eder selv. Jak. 1, 22.

Storm-Monsen

i «Den klare morgenstjerne».

Gjør deg rede!

Er du rede til å møte din frelser?
Ja, med jubel å rope det ut.
Kan med glede du møte din dommer,
når han henter sin dyrekjøpte brud?
∴ Er du fri for fordømmelsens
plage?

Er din syndebyrde borttatt?
Du o sjel som tynges av synden:
Redd dig ut av den mørkeste natt ∴:

Vil han finne dig rede du kjære?
Han kom ned for å løse deg ut.
Redd dig ut av fordømmelsens snare.
Gjør dig rede til å møte din Gud.
∴ Fra din synd blir du renset og
tilgivet,

kjære sjel, du som tynges av sorg.
Just for dig blev han naglet på
korset.

Kom til Jesus, den bergfaste borg. ∴:

Jeg vet at ditt hjerte det banker
og ønsker fra synden bli fri.
Gjør dig rede fra urolige tanker,
følg i frelserens lysende sti.
∴ Tenk på Golgate bliver du renset.
Du der finner det rensende blod.
Kom ihu din frelser og mester,
Kom og kast dig nå ned ved hans
fot. ∴:

Guttorm Hansen, Sellebak.

Hvordan er det med deg?

Gudslivet i deg holder på å gå tilbake når du føler deg fremmed mellom alvorlige kristne og overfor en åndelig samtale, når du av likegyldighet er borte fra bønnemøtene, når du i ditt arbeid for Herren drives mer av ytre pliktoppfyllelse enn av tanken om Herrens ære; når du tenker mer på selv å nyte enn å gjøre godt mot andre; når du sitter med en kritisk ånd overfor andres vitnesbyrd om frelsen i Kristus.

Når du frykter mer for at din kommen til kort skal sees av mennesker, enn du frykter for å bedrøve Gud ved det; når du frykter synden så lite at du våger å leke med den; når du krever verdslige menneskers bifall og er mer opptatt av det de sier om deg enn av tanken om å ære din Frelser i deres nærvær; når en brors fall blir deg et emne til samtale om fordømmelse istedenfor til bønn og gråt innfor Herrens ansikt; når du trakter mer etter å bli rik enn etter å bli hellig; når du finner uvilje i ditt hjerte mot den som viser deg dine feil; når lesningen av Guds ord blir hastig og forstandsmessig istedenfor rolig og hjerteransakende, eller når du leser andre bøker og blader med mer interesse enn Guds eget ord.

Det beste tilslutt.

«Hver mann setter først den gode vin fram, og når de er blitt drukne, da den ringere; du har gjemt den gode vin til nå.» (Joh. 2, 10).

Underet med vinen i bryllupset i Kana, har vært gjenstand for kritikk og brukt til forsvar for nytelse av berusende drikke. Men slike påstande kommer kun fra villfarne mennesker, som aldri har sett Guds herlighet i Kristus Jesus. Underet viser oss hva Gud i sin nåde gjør i fortvilede situasjoner og hvorledes han gjør det bedre enn mennesker kan fatte og forså. Dette er Guds handlemåte, og meneskene har vanskelig for å fatte det. Derfor utbrøt kjøkemesteren i forundring: «Du har gjemt den gode vin til nå.» Dette var noe man i alminnelighet ikke pleide å gjøre, men her kom det be-

ste til slutt. Slik vil det bli for Guds folk.. Vi har det beste i vente, det beste til slutt — himmelen. Gud skje pris! Verden er ond, meget møter oss hernede av fristelser, prøvelser og motganger av mange slag. Vel finnes der utallige goder i livet. Herrens velsignelser gjør rik og deilig er det å leve livet med Jesus; men det beste kommer til slutt. Vi går mot himmelen, salighetens land. Det nye Jerusalem, herlighetens stad, hvor gatene er av gull, og lovsanger lyder til Jesu ære. Ingen blir sjuk der, ingen dør, ingen smerter, sorg eller sukk. Idel glede, idel herlighet er der. Gud skal avtører hver tåre. Ei skal vi jordlivet savne, ei skal vi lenges dit mer. Herlige mål for Lammets brud. Det beste kommer til slutt. — Og det tar aldri slutt! «Evig glede skal de nå, sorg og sukk skal fly.»

Josef Ruud.

Sven Lidman 60 år.

Den kjente svenske forfatter, redaktør og predikant Sven Lidman fylte 60 år den 30. juni i år.

Sven Lidman er en av de mest betydningsfulle og kjente menn i den kristelige virksomhet i vårt broderland. Han ble frelst i 1917 og gikk inn blant pinsevennens rekke i 1920. Som taler, forfatter og redaktør har han øvet innflytelse langt utover de svenske pinsevenners rekke. Det er knapt noen av oss som ikke har lest noe av hans bøker og artikler.

Rammende, nesten uhyggelig skarpt, treffer han mitt i blinken og kler av oss alle fraser og tomme idéer og vi står der just som vi er — fattige, nøkne. Men han formår også levende å skildre evangeliets storhet og urokkelige grunn — «Bryggan Håller», som en av hans bøker heter. Når det er avertert at Sven Lidman taler samles det fulle lokaler. Hans forkynnelse er dyp, men enkel og gir noe utover det vanlige.

«Evangelié Härold», som han redigerer er nå oppe i et opplag på 50,000 ekspl.

Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, likesom jeg har seiret og satt meg med min Fader på hans trone.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

SKREFSRUD

Lars Olsen Skrefsrud ble en av Norges største sønner. Sin stilling erobret han i kampen for evangeliet. Han var husmannsgutt fra Lysgård i Fåberg. Som ung mann kom han på kant med samfunnet og fikk et fengselsopphold bak murene på Bodsfengslet. Der i ensomheten møtte han Gud og ble frelst.

Da straffen var sonet og han som fri mann forlot bodsfengselet var det ikke godt for ham å få noe å bestille. Ingen ville ha med ham å gjøre. Tilslutt fikk han arbeid på Nylands mekaniske verksted i Oslo.

Han var kalt av Gud til å bli misjonær og en dag reiste han til Stavanger og søkte om å bli tatt opp på skolen, men fikk avslag. Han var en straffet person og ingen trodde på ham. Utsiktene til å komme ut på misjonsmarken var liten.

Uten anbefalinger fra noe religiøst samfunn i Norge reiste han til Berlin hvor han traff misjonær Børresen og hustru som tok seg av ham. Både Børresen og Skrefsrud reiste til Kalkutta etter at Skrefsrud hadde fått eksamen hos det «gøsnerske» misjonsselskap. Ikke lang tid etter utreisen ble det brudd med misjonsselskapet og Skrefsrud og Børresen kjempet seg fram i tro på Gud, uten noen fast understøttelse.

Arbeidsstedet ble Santalistan og utenfor landsbyen Benagaria ble misjonstasjonen «Ebeneser» bygget. Skrefsrud var et sproggeni og på utrolig kort tid lærte han det vanskelige sproket og fikk oversatt Bibelen til deres morsmål.

Han arbeidet helt til det siste. Etter et slagtilfelle ble høyre arm lam, men han lærte seg til å skrive med den venstre og skrev og arbeidet til han døde.

Misjonjubileene i år.

Det er i år 150 år siden William Carey — den nye tids misjonsbanebryter begynte det arbeid Herren hadde lagt på ham. Det var krig og vanskeligheter i 1792 da han opptok gjerningen.

Så er det 100 år siden Det norske Misjonsselskap ble stiftet og 75 år siden Lars Olsen Skrefsrud sammen med misjonærpåret Børresen begynte i India.

Det norske Misjonsselskap regner med at 350,000 hedninger er blitt døpt på deres virkefelt. Ved Skrefsruds død (1910) var ialt 17,000 døpte i Santalistan og siden er tallet øket dag for dag.

Misjonshuset, Sarpsborg.

Søndag 16. august blir det stevne i Misjonshuset, Sarpsborg, om vi lever og Gud vil.

Møter kl. 10,30, 3 og 6. Venner fra fjern og nær er velkommen. Mat medtas. Drikkevarer fåes kjøpt.

Flere brødre deltar.

For menigheten:

G. Iversen.

Eg kan bruke deg.

Ein fatig gut var ute og spurde etter arbeid. Ein dag møtte han ein mann som han spurde. Mannen såg på guten og då han tykte han såg ærleg og grei ut, svarte han:

«Ja, no skal eg sjå om eg kan bruke deg. Tenk deg no godt om.

Tar du det halve av alderen min og legg til tri, får du ut alderen på Jesus då han vart krossfest. Kan du seie meg kor gamal eg er?»

Guten tenkte se gom litt, og så sa han: «De er seksti år gamal.»

«Det er rett det, guten min,» svarte mannen, «Men seg meg nå kor gamal du er.»

«Eg er nett så gamal som Jesus var den gongen han vart att i tempellet og foreldri hans leitte etter ham,» svarte guten.

«Altså tolv år,» sa mannen og lo. Og så la han til: «Eg tenkjer eg kan bruke deg.»

SPREDTE FELTER

Hilsen fra Volda.

Det er lenge nå siden «Misjons-Røsten»s lesere har sett noe herfra; men kan til Herrens ære si at vi lever vel etter omstendighetene. Ved Guds hjelp er virksomheten holdt gående, om det ikke har vært store framskritt får vi dog merke at Gud arbeider.

Her har ikke vært tilreisende vitner siden krigen begynte til nå i vår da vi fikk besøk av Berta Sætre og seinere Sigrid Steffensen, og nå har vi br. Hedin her. Gud har brukt disse vitner og vil gjøre det fremdeles, hvor de ferdes. Det var en glede for oss å få se Hedin igjen etter års forløp og Gud har gitt ham en opplatt dør iblant oss.

Søndag den 12. hadde vi stevne på Betel, og det ble en festdag for mange.

Vi hadde innbudt et nystartet musikklag fra Førde, og det må sies at de var flinke. Gud signe dem til fortsatt tjeneste for Gud.

Br. Hedin og Berta Sætre frambar vektige budskaper, og flere søkte fornyelse i Gud. Vi hadde også dåp, for tredje gang i dette år. Det er gildt å se at folk fremdeles vil gå den gamle bibelske veg, og de som går den farer ikke vill.

Også br. Thunes fra Bergen frambar ordet med stor frimodighet. Han har oppholdt seg her et par uker og feriert tillikemed hustru og sønn. Men han har deltatt på hvert møte med tale og ypperlig cellomusikk. Så det vil være. Gud signe dem fremdeles.

Jeg vil hermed sende en hjertelig hilsen til alle som kjenner meg og som jeg i årenes løp har gått ut og inn iblant. Av og til har jeg kjent lengsel etter å blande min røst sammen med eder igjen, og det blir når Herren ordner det så. Som det har vært den seinere tid har jeg hatt det med det at jeg har gjort best i å ofre meg for småstedene her omkring da ingen andre kom.

Sender også hilsen til alle predikende og det vil jeg gjøre med Pauli ord til Timoteus: Forkynn ordet, vær rede i tide og i utide o. s. v. (2. Tim. 4, 1, 2—5).

Snart er vår arbeidstid slutt vi går inn til den hvile som forestår, møter

de sjeler vi vunn
som juveler der

«Gå, gå, gå,
gå, gå, gå,
Gå at den
Gå, gå, gå,

Hilsen fra S

Fra Jæren dro
ved Egersund.

sist, så det var
de kjære venner.
hellige var like
kjære hjente bro
som har innrede
le i sitt hjem. I
til Svennevik o
jeg nå er. Rei
fjord og her var
rutebilene var f
veien så der st
mann i Herrens
stengt. Ære til
følge en privat
derfra gikk jeg
Kom til motet
samlet og Herre
hos br. Gustav
godt kjent rund
er ganske impon
prektige frie f
mellomrom av
egne hus og ma
og synger.

Ja, her har C
Svennevik til st
nyter stor respe
ikke bare for
men allermest f
bak, og frukter
Hans trofaste
ikke minst i å
små, som får n
varme hjertelag

Søndag 21—6
Hillesund ved
solskinn reiste
gjennom den s
Mange venner f
gende steder v
hilsen på br. Sko
stad med hustru
lytte til deres
skaper. Ja, de
misjonær jeg ha
hender har bygd
den brennende
skjenket sin dat
i misjonens tje
Det er et herlig

de sjeler vi vunnet her, strålende så som juveler der.

.Gå, gå, sendemann gå,
gå, gå, søster og så.
Gå at den edle sed utså.
Gå, gå, sendemann gå.

Math. Stove.

Hilsen fra Sørlandet.

Fra Jæren dro jeg over til Egerøy ved Egersund. Det var tre år siden sist, så det var gildt å få hilse på de kjære venner. Kjærligheten til de hellige var like stor. Bodde hos den kjære kjente broder Peder Skudberg, som har innredet et kjekt møtelokale i sitt hjem. Derfra bar det videre til Svennevik og Spangereid, hvor jeg nå er. Reisen mellom Flekkefjord og her var svært vanskelig, da rutebilene var fulltegnet 1 uke i forveien så der sto jeg. Men for en mann i Herrens ledelse er ingen veg stengt. Ære til Jesus! Så jeg fikk følge en privatbil til Vigeland og derfra gikk jeg 12 kilometer hit. Kom til møtet kl. 9, vennene var samlet og Herren var oss nær! Bor hos br. Gustav Svennevik, som er godt kjent rundt om i vårt land. Det er ganske imponerende å se to så prektige frie forsamlinger, med et mellomrom av ca. 5 kilometer med egne hus og mange unge som spiller og synger.

Ja, her har Gud fått brukt br. Svennevik til stor velsignelse. Han nyter stor respekt av bygdens folk, ikke bare for en høy bekjennelse; men allermest for det liv som står bak, og fruktene har ikke uteblitt. Hans trofaste hustru står ham bi, ikke minst i å ta seg av Herrens små, som får nyte godt av hennes varme hjertelag.

Søndag 21—6 hadde vi stevne på Hillesund ved Mandal. I strålende solskinn reiste vi med motorskøyte gjennom den sørlandske skjærgård. Mange venner fra Mandal og omliggende steder var frammøtt. Fikk hilse på br. Skoie og misjonær Evenstad med hustru. Det var herligt å lytte til deres friske åndsfulle budskaper. Ja, det er vel den eneste misjonær jeg har møtt som med egne hender har bygget sin stajosn under den brennende tropesol, og dertil skjendet sin datter, som er født der, i misjonens tjeneste og til Guds ære. Det er et herlig skudd på den gren

som er innpodet i vintreets stamme, og det er med en viss ærefrykt man møter en slik broder. Et ganske pent offer ble opptatt til Gjesunds og Evenstads i Afrika. Reiser om Gud vil videre sørover. Hjertelig broderhilsen.

Halvd. Wik.

Fra Tønsberg.

Vi er en liten flokk som priser Herrens navn tross motstand fra Satans leir. Gjennom kamp til seier går vi fram.

Vi samles til møter hver søndag. Det er ikke så godt å få lokale i uken og det blir langt mellom møtene.

Søster Astrid Johnsen har virket en tid iblant oss til stor velsignelse. Må Gud fremdeles få velsigne henne i sin gjerning. Det står at vi skal be høstens herre å drive arbeidere ut i sin høst. Må Jesus få sin vilje med oss troende at vi kunne våkne opp for alvor, så ikke søvnens ånd skulle få overhånd. Når vi leser i Apenb. 3. kap. om det som Johannes skulle skrive til menighetens engel i Sardes, ser vi at det var et varsko til forstanderne.

Menigheten holdt på å dø. Forstanderen skulle først selv bli våken og siden styrke de andre. Må Gud få velsigne sitt folk så vi kunne arbeide på muren og rope til våre brødre: Kom og hjelp oss så sjeler kan frelses for Himmelen! Amen!

Er det en bror eller søster som kjenner seg ledet denne veg og kan stanse over et møte så vær velkommen.

Broderligst

Osc. Johansen.

På pilgrimsferden.

19. juni ble det atter anledning til å delta i et møte på Bredholt i Rakkestad. Det var ikke mange folk denne gang. Br. Westgård fra Sarpsborg var med. Vi var også sammen på møte på Mikkelslytten lørdag 27. juni. Det er br. Bredholts sønn som bor der.

St. Hansaften deltok jeg med vennene fra «Salen», Fredrikstad på deres utflukt til Katrineborg som er like utenfor Fredrikstad. Da været ble utrykt måtte vi samles inne i et privathus og flere gikk hjem igjen da plassen ble for liten.

Torsdag deltok jeg i «Logen»,

Moss, og søndag 28. juni på stevne i Torsnes.

Det var samlet mange mennesker i Torsnes og et godt stevne fikk vi. «Musikken» på «Salen», Fredrikstad, deltok med liv og begeistring hele dagen. På formiddagens møte talte br. Bustgård og undertegnede. Åpent og godt å tale.

Etter et kort friluftsmøte begynte ettermiddagsmøtet inne i lokalet som ble så fullt det gikk an å få det og enda mange utenfor. En hel skare av vitner priste Herrens navn. En bror fortalte hvordan Gud hadde helbredet ham fra en årelang lidelse av eksem. En bror fra Nabbetorp var blitt minnet i en drøm om å salve ham med olje og be for ham og gikk i tro til ham og gjorde det. Resultatet ble at han ble helbredet og etter bønnestunden sov den sjuke bror rolig og sunnt den første natt etter flere års lidelse.

Hele forsamlingen var grepet og Herrens navn ble priset. «Han er den samme i dag og igår, ja, til evig tid.»

Onsdag 1. juli hadde jeg en bibeltid i «Filadelfia», Sarpsborg. Det var åpent og godt.

Lørdag hadde vi menighetsmøte i «Misjonshuset». To nye ble hilst velkommen blant oss.

Søndag syklet jeg til Saltnes hvor det var stevne. Kom ikke før møtet på ettermiddagen var begynt og det ble bare et møte som jeg fikk overvære i sin helhet. Harald Hellesland, Alfr. Andreassen, Hans Utne, O. Hushovd m. fl. tilreisende deltok. En masse folk fra Fredrikstad, Moss, Rygge og andre steder var møtt fram.

Søndag 12. juli var tanken å vært på stevne i Vidnes, Skiptvet, men dessverre ble jeg forhindret i å reise dit. Det var mange folk og bra der, hører jeg. Deltok i møte på Misjonshuset på ettermiddagen.

Lørdag ble jeg bedt om å besøke en av våre gamle venner som jeg kjenner helt fra guttedagene. Edvin Pettersen Melleby. Han bodde før i Tune, men nå i flere år har han bodd på Hafslundsøy. Han var sjuk og doktoren mente det var alvorlig. Jeg lovet å komme mandag etterm., men natt til søndag døde han. Det var godt at han var rede til å gå herfra, men å hvor lite vi vet hva som møter oss.

Det er best å være rede alltid.

G. I.

Ut med evangeliet.

«Jesus Kristus er i går og i dag den samme og forblir til evig tid.» Amen!

Jeg har i flere år vært kalt til å reise rundt med det glade budskap, men har stått imot til for en måned siden. Gud talte til min sjel og jeg lovet at jeg ville gå hans veger.

Skulle det være noen som ønsker mitt besøk kan de skrive til undertegnede. Jeg har vært frelst i 10 år og vært med og virket ved siden av mitt arbeid, men nå ønsker jeg å ofre meg for Guds sak.

Eders i Jesus, for friheten bevarer dere bror

B. Wilhelmsen.

Nedre Vanse pr. Farsund i Troms.

Til predikanter.

Ved den nåde som er meg gitt, sier jeg til enhver iblant dere at han ikke skal tenke høyere en han bør tenke; men tenke så at han tenker sindig, alt etter som Gud har tilmålt enhver hans mål av tro.»

På mange stevner og møter som jeg har vært har predikantene vært meget uviselige og holdt på alt for lenge, opptil en time. Jeg tror at tjue minutter eller en halv time bør være det alminnelige. Det står skrevet i 1. Kor. 14, 26: «Hvorledes er det altså brødre når dere kommer sammen, så har hver av dere en salme eller en lære, eller en åpenbaring, eller en tunge, eller en tydning. La alt skje til oppbyggelse!» Om denne regel ble benyttet ville det bli bedre på mesteparten av møtene. A. J.

Halve kristne.

En kjent tysk legmann, som døde for en del år tilbake, Jacob Vetter, ropte en gang ut over en veldig forsamling som fylte hans misjonstelt til siste plass:

«Hvor mange halve kristne skal skal det til for å utgjøre en hel?» Og han ga selv svaret: «Av disse halve kristne kommer det ikke en eneste hel. Om det så var 10,000 av dem. Halve er halve, de duger ikke til noe!»

Den greske filosof Demokrit ble engang spurt om hvilken som var den rikeste mann i verden. Han svarte: «Den som ønsker seg minst for egen del.»

Arbeidet på forsømte steder.

Astrid Johnsen.

Arbeidet på forsømte steder i Østfold har vært igang så godt som mulig i sommertiden også. Søster Astrid Johnsen har virket i Skiptvet og Varteig og møter har vært holdt flere steder hvor det ikke er virksomhet. Det har vært flere som har deltatt i disse møter og vi håper det bærer frukt.

Astrid Johnsen har hatt en god tid og er blitt godt likt på de steder hvor hun har virket. Hun er en forsiktig og forstandig søster som passer godt på slike steder hvor det skal brytes nytt land.

Fredag 24. juli var det avskjeds-møte for henne hos Arnt Gresløs, Varteig. Hun tenker å reise hjem en tur og det er uvisst når hun kommer tilbake. Da br. Gresløs

Regnskap fra kassen for forsømte steder.

Innkomet:

Beholdning fra forr. år	kr. 5.00
Gave på stevnet i Sarpsborg	» 10.00
Kollekt på Gresløs i Varteig	» 46.82
Kollekt på Greåker	» 7.50
Motta fra Reipå i Helgeland	» 10.00
Ragnv. Engeseth, Volda	» 19.58
Kollekt i Misjonshuset, Sarpsborg	» 30.63
En bror og søster i Moss	» 50.00
Off. på stevne på «Salen», Ø. Fr.stad	» 131.27
Ruth Nereng, Reipå i Helgeland	» 10.75
Koll. på stevne i Misjonsh., S.borg	» 78.40
	Kr. 399.95

Utgifter:

Betalt til evangelister	kr. 155.00
Annonser	» 4.73
Lokalleie	» 8.00
Telefonutgifter og porto	» 10.52
Trykt innbydelseskort	» 18.00
	Kr. 196.25

Kassabeholdning 1/5—42 203.70.

Forøvrig er innsendt to beløp hvor vedkommende ikke har anført hva de skal be-

samtidig fylte 65 år den dagen ble det både avskjedsfest og fødselsdagsfest.

Foruten venner fra stedet var brødrene Thorleif Karlsen og Guttorm Hansen, som har virket deromkring meget i vinter, tilstede.

Br. Karlsten leste fra Salm. 117 og etter bønnemøte vitnet undertegnede fra Esaias 46, 4—5. Erik Lunde, Astrid Johnsen, Guttorm Hansen og A. Gresløs vitnet og mange gode ord fikk både søster Johnsen og Gresløs. Det var et skår i gleden, og det var at str. Johnsen skulle reise og det ble uttalt ønske om at reisen måtte bli forhindret. I allefall at hun snart måtte komme igjen.

Vi ble også bevertet på beste måte.

Det største var at to av br. Gresløs barn overga seg til Gud. Asmund, en kjekk gutt i sin beste ungdomskraft og vesle Thorvald, bare 10 gammel bøyde sine kne og ba fars og mors Gud om frelse.

Det er nok den beste fødselsdags-gave br. Gresløs og likeså den beste avskjeds-gave str. Johnsen kunne få. *Sjeler vunnet for Herren er det eneste vi beholder for evigheten.*

G. Iversen.

Samtidig bringer vi regnskap for de forsømte steder.

nyttes til. Husk endelig på å skriv bak på postanvisningen hva pengene skal benyttes til.

Penger til arbeidet på forsømte steder mottas fremdeles og kan sendes til undertegnede, adr. Sarpsborg.

En hjertelig takk til givene.

Stefan P. Trøber.

Vårt største behov.

Et Herrens vitne ble spurt:

«Hva trenger vi i dag?»

Han svarte:

«Varme hjerter!»

«Ja, men trenger vi ikke enda mer?»

«Jo, enda flere varme hjerter!»

Du må aldri nøye deg med å stille andre menneskers kristelige liv til mønster for ditt eget. De kristnes mønsterbilde er ett: Kristus selv. Den der bekjenner seg som hans etterfølger er også pliktig å vandret så som han vandret.

Jag prisat for allt h Han dog i kærleg Han töm så mild, s Han nedb som dolde

Jag prisat Han är up Han kom han hälsa med friden Så kom h med nåd o ett barn p

Misjone i Kina.

Den svens Wennborg, so Kina, uttaler må misjonsar at en så alvo tilbake på mis på visse punk og ikke kan spor. Men de nelser med se i kontakt med måte ved de opprettet.

Det er et uv er utført ved summer er bli Dette vårt ar på tenkende kommet til o bibler, de de v ligation som ha kjærlighetsgje Kineserne h Alt siden boks er de blitt pra der alt har fo

LOVSONG.

Jag prisa vill min Jesus
för allt han gjort för mig.
Han dog för mig på korset
i kärleg innerlig.
Han tömde vredeskalken
så mild, så nådelig.
Han nedbröt skiljobalken,
som dolde Gud för mig.

Jag prisa vill min Jesus.
Han är uppstandelsen.
Han kom til sorgsna bröder,
han hälsar dem igen
med fridens ljuva hälsning.
Så kom han ock till mig,
med nåd och frid och frälsning,
ett barn på syndens stig.

Då ljuder jubelsången
likt många vattens dån,
då gives pris och hyllning
till Gud och till Hans Son.
Då segern är oss vunnen
og ormen krossad är.
En ny dag är upprunnen
där Kristus spiran bär.

Emma Drevits
i «Hemmets Vän».

Jag prisa vill min Jesus,
min himlafarne vän.
Han ingick till sin Fader
i själva himmelen.
Där lever han och beder
för sina vänner här,
och rum för dem bereder
i Faderhuset där.

Jag prisa vill min Jesus,
han komma skall igen,
att taga sina egna
till sig i himmelen.
i vita silkeskruden
med krona utav guld
han skall framställa bruden
inför sin Fader huld.

Sølvbryllup

feires 18. august av Tina og Alfred Myreng, Kjøllefjord.

Kristus vårt liv.

En amerikansk misjonær i Kina ble spurt av en kineser hvorfor han ikke prekte noe annet. «Nå har du talt om Kristus i tre dager,» sa han.

«Hva spiser du til frokost?» spurte misjonæren.

«Ris,» svarte kineseren.

Og til kvelds?»

«Ris.»

«Hva har du spist før i ditt liv?»

«Ris,» svarte den forbausede kineser.

«Hvorfor spiser du ris hver dag? Hvorfor spiser du ikke noe annet?»

«Fordi denne mat holder meg i live.»

«Ja, det er nettopp derfor vi forkynner Kristus,» svarte misjonæren. «Han er vårt liv, og vi kan ikke leve uten ham.»

Det er så likt Jesus.

Karin og hennes mor pleidde å lese Bibelen sammen. Som regel leste de hver kveld et kapitel i Det nye testamente, og nå var de kommet til Paulus' 2net brev til Korinterne.

Det var en kveld straks før jul. Mor leste det 8de kapitel i 2. Korinterbrev. Hun kom til det 9de verset: For I kjener vår Herre Jesu Kristi nåde, at han for eders skyld ble fattig da han var rik, forat I ved hans fattigdom skulle bli rike.»

Mor stansa litt og sa: «Synes du ikke dette er forunderlig, Karin?»

Karin så spørrende på mora og venta litt med å svare. Så kom det så stilt fra lille Karin: «Nei, mor, det ville ha vært rart om det hadde vært noen annen. Men jeg synes at dette er så likt Jesus!»

Be ikke om at livets kår skal bli lettere, men be om at du må bli en sterkere kristen.

Jeg trenger selv til en mild dommer på den store dag. La meg da være mild mot de andre jeg møter på de små dager jeg skal leve her.

En kristen skal ligne lyset som fortæres mens det gagnar andre. (Augustin).

Be ikke om oppgaver som passer for dine krefter, men be om krefter som passer for

Misjonens kår i Kina.

Den svenske misjonæren Fr. Wennborg, som nylig kom hjem fra Kina, uttaler om krigens innvirkning på misjonsarbeidet, at det er klart at en så alvorlig krise måtte virke tilbake på misjonsarbeidet, så at det på visse punkter er blitt forstyrret og ikke kan fortsette i det gamle spor. Men det har også ført velsignelser med seg, ved at vi er kommet i kontakt med mennesker på en ny måte ved de flyktning-leirer som er opprettet.

Det er et uvanlig stort arbeid som er utført ved disse leirene, og store summer er blitt ofret for de lidende. Dette vårt arbeid har åpnet øynene på tenkende kinesere, så at de er kommet til oss og har spurt etter bibler, de de vil lære å kjenne en religion som har fått uttrykk i slike kjærlighetsgjerninger og slik godhet. Kineserne har stor evne til å lide. Alt siden bokseopprøret og til i dag er de blitt prøvet med krigsår. Under alt har folket fått lide. De er

rolige og stille. En stor østerlandsk forfatter har lignet Østens folk med bambusrøret som bøyer seg for stormvinden, men ikke knekkes, men reiser seg når stormen er over.

Om stemningen i det ikke okkuperte Kina fortalte misjonær Wennborg at den er forhåpningsfull, tross alle vanskelige problemer som blir vanskeligere og vanskeligere å løse.

De japanske myndighetene viser velvilje mot misjonen. Vel må man regne med at landet er i krig og derfor finne seg i de vanskeligheter som følger at en krigstilstand, men de maktavende har ikke lagt noen større vanskeligheter i vår veg. Med ro og tillit arbeider misjonen videre, sluttet misjonær Wennborg.

ROM FOR ULIKHETENE. Gavene er forskjellige og ulike, understreker det svenske tidsskriftet for predikanter. Men prekestolen har rom for ulikhetene. Den ene må ikke forsøke å kopiere den andre. Hver og en må være seg selv. Skulle alle opptre likt ville det bli ensformig og trettende. Ulikhetene gir prekestolen farve og liv. Men enhver predikant skal dog med sin spesielle gave varmes og gripes, gjennomglødes og gjøres lysende. Det ble sagt om Johannes Døperen at han var det brennende og skinnende lys. Lampene kan være ulike på størrelsen og utstyr, hovedsaken er at de er tentde, at de lyser.

Ut i pinsestrømmene.

(Forts. fra side 68.)

dre fryder seg i nådens strømme. Sann kristendom er ikke i første hånd ord. Guds rike består ikke i ord, men i kraft. Det er ikke bare lære, men sprudlende liv. Det er godt å eie den rette lærdomsform, bare der er noe og fylle i formen. Det trenges mindre dogmatikk og mere kjærlighet. Kunnskapen oppbleser, men kjærligheten oppbygger. Det trenges ferre tuktemestere og flere fedre. Mindre veivisere og flere vandringsmenn. Mindre skryt og mere virkelighet. Mindre snakk og mere handling.

Er misjonen en byrde?

De fleste mennesker setter så ofte misjonen i forbindelse med offer, det å være med i misjonen, er å ofre. Noe er der nok i dette, men allikevel, du får langt mer enn du gir. Jeg tror jeg tør si at de største velsignelser har jeg fått gjennom misjonen. Det er først i de senere år at dette er gått opp for meg. Når jeg første gang fikk høre om misjonen og ble interessert, kan jeg ikke huske, men jeg var vel neppe mer enn 8 år. Og misjonen har lært meg å se litt av den store gave og oppgave Gud har gitt oss i bønner. Intet er vel knyttet mer sammen enn bønn og misjonen. Og til bønnestjeste har Gud kalt alle oss som ikke kan reise ut. Gud hjelpe oss å være tro her! Hvordan er det med deg, har du funnet din plass i misjonen? Hva har du svart Gud på misjonsbefalingen?

Lisa Pedersen.
i «Rydningssm.»

Den norske Congomisjon.

I første halvår 1942 har jeg mottatt følgende beløp:

Kvinnemisjonen, Logen fra Moss ved fru Olga Johansen	kr. 312.00
Moss, E. A.	20.00
Haugesund, venner ved J. Bruvold	60.00
Haugesund, A. O. L.	12.00
Oslo, Hegdehaugens vennek. (fest)	185.25
Oslo, søstern. v. fru A. Johansen	250.00
Oslo og Bærum ved Ole O. Fjeld	715.00
Eidsvoll ved Elin de Flon Solberg	60.00
Drammen, Knoffsgt. 6	97.00

hvorfor herved kvitteres med takk og hilsen til den enkelte giver.

Danvik pr. Drammen i juli 1942.

Erling Syvertsen.

Stevne i Misjonshuset, Sarpsborg.

Søndag 16. april har vi bestemt å ha vennestevne. Om det legger seg tilrette håper vi at Daniel Nilsen og så kommer og deltar. Alfred Andreasen m. fl. kommer.

Vær så velkommen i Jesu navn og må Gud gi oss et velsignet stevne.

G. I.

Evangelisk stevne

holdes i KJØLLEFJORD 1., 2. og 3. august.

De venner som ønsker å delta må gi beskjed i god tid til undertegnede. Velkommen!

For vennene:

Alfred Myreng.

Bethania, Rygge.

STEVNE holdes søndag 2. august. Møte kl. 10,30, 3 og 6. Flere predikende brødre deltar.

Alle velkommen!

Betel, Drottningborg

GRIMSTAD. TELEFON 116.

Er stedet for Hvile, Fred og Gleder for trette og besværede, der lenges bort fra Verdens larm.

Et ypperlig sted for folk der er glade i et naturvakert sted.

Pladser for August og September. Pensjonspris! Ægte god Norsk mad.

Skriv og bestil plads idag. Adr.:

«DROTTNINGBORG»
Ø. Hesnes, Grimstad.

„Misjons-Røstens“ kommisjonærer:

Askim: Astrid Kløverud, Høgmo og J. C. Løken.

Arendal: K. Iversen.

Bergen: Lydia Johannesen, Skostredet 9 B.

Breivikbotn: og på reiser: O. Garnat.

Drammen: Rackel Syvertsen, Aaveien 19, Danvik.

Eidsvoll: Robert Iversen, Nygård, Bøn st.

Haugesund: Bolette Alfsen.

Holmestrand: Dagny Sjuve.

Kistrand, Porsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud.

Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.

Mandal: Tønnes Lundevik, Solvang.

Mosterhamn: Chr. Størksen jr.

Mjøndalen: Arnt Gundersen.

Oslo: Arnt Andersen, Toftesgt. 41.

Råde: Harald Skovly.

Rygge: Johan Gundersen.

Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Eilertsen.

Slemmestad: Joh. O. Johnsen.

Sætre, Hurum: Eivind Jørgensen.

Tofte, Hurum: M. Roås.

Tjømmø: P. Johansen, Mågerøy.

Volda, Sunnmør: M. Støve.

V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.

Bladet kan bestilles og kontingent betales til ovenstående kommisjonærer.